

Nota: hoorzitting logiesdecreet - 3 maart - Vlaams parlement

Korte voorstelling

- De beroepsorganisatie werd opgericht in 1964 (Campingfederatie-CKVB vzw)
- Bijna 100 aangesloten bedrijven, samen goed voor 20.000 kampeerplaatsen
- Sinds 1964 geïntegreerde sectororganisatie van UNIZO
- Streeft naar een optimaal ondernemingsklimaat via overleg met overheden
- Bevorderen van de collectieve en individuele belangen van aangesloten bedrijven
- Ondersteunen van professionalisme, kwaliteit en imago van de recreatiebranche
- Bevorderen van het kampeertoerisme in Vlaanderen
- Samenwerken met gelijkgestemde organisaties

1. Toeristisch Logiesdecreet: grote meerwaarde voor kampeersector

1.1. De meerwaarden van het logiesdecreet

- Biedt garanties voor de consument inzake veiligheid, hygiëne en comfort;
- Schakelt vergunnings- en beroepsprocedures gelijk voor alle sectoren;
- Schakelt deloyale concurrentie uit;
- Zet een maatstaf voor kwaliteitsgerichte investeringen;
- Creëert permanente dialoog tussen sector onderling en overheid;
- Vergaart bruikbare kennis over het aanbod voor overheid en privésector;

1.2. De specifieke meerwaarde voor de categorie openluchtrecreatieve terreinen

1.2.1. Noodzaak aan een gecontroleerd en uniform kwaliteitskader op Vlaams niveau

Sommigen geloven dat werking van de markt de ‘minder goede’ voorbeelden inzake (visuele) kwaliteit wel zal afstoten en dat een wetgevend kader met controle en handhaving dus niet nodig is. De vraag is echter: wanneer?

De geschiedenis van de kampeersector leert dat zonder wettelijk kader en controle er op korte en middellange termijn ‘rommelige’ toestanden blijven bestaan waardoor het imago van de gehele Vlaamse kampeersector bedreigd wordt.

Daarom is en blijft RECREAD als brancheorganisatie vragende partij voor een afdwingbaar minimaal kwaliteitskader dat uniform over het hele grondgebied toegepast wordt.

Om het imago en de (visuele) kwaliteit van de kampeersector te bewaken werd in de voorgaande wetgevingen (1970, 1993-95), op vraag van de sector, enerzijds een minimaal kwaliteitskader vastgelegd (het exploitatiebesluit), en anderzijds een facultatief kwaliteitskader (de comfortclassificatie) dat uniform gecontroleerd wordt door de Vlaamse overheid.

Ook in het logiesdecreet van 2008 en de uitvoeringsbesluiten werden op vraag van de representatieve organisaties uit de kampeersector geactualiseerde regels vastgelegd die de (visuele) kwaliteit van kampeerbedrijven moeten bewaken op uniforme wijze.

Bijvoorbeeld in verband met:

- maximaal toegelaten bezetting perceel in verhouding tot oppervlakte;
- maximaal toegelaten verhardingen van het perceel;
- toegelaten aantal toebehoren: bijzettenten, bergingen, gasberging, ...;
- de uniformiteit van bergingen en tuinhuisen;
- het verbod op aanbouwen andere dan in kampeermateriaal.

Dit kwaliteitskader heeft zijn deugdelijkheid bewezen, mede dankzij het werk van de dienst Toeristische Vergunningen (DTV) en de opvolging van de regelgeving in de adviesorganen.

1.2.2. Cruciale link tussen logiesdecreet en vrijstelling bouwvergunning mobiele verblijven

Vanaf 2012-2013 doken almaar meer problemen op rond de al dan niet bouwvergunningsplicht van mobiele verblijven op vergunde kampeerbedrijven.

De toenemende discussies met Ruimtelijke Ordening noopte RECREAD tot het vragen van een vrijstelling aan de Vlaamse Regering. Volgens RECREAD zijn de dagelijkse praktijk van het kampeergebeuren enerzijds, en de gevolgen van een eventuele bouwvergunningsplicht voor mobiele verblijven anderzijds, zowel economisch als praktisch niet verenigbaar.

Tijdens de vorige legislatuur ging de Vlaamse Regering in op dit verzoek van RECREAD die daarin overigens gesteund werd door andere organisaties in de kampeersector.

Het besluit van de Vlaamse Regering d.d. 17/01/2014 tot wijziging van diverse artikelen van en invoeging van artikel 5.2, 8.4 en 8.5 in het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 tot bepaling van de handelingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 18 februari 2014.

Het nieuwe Besluit bevat in art 9. een aantal belangrijke passages en voorwaarden waarbij mobiele verblijven en hun toebehorende installaties op vergunde openluchtrecreatieve terreinen (volgens het Vlaams logiesdecreet) vrijgesteld worden van bouwvergunningsplicht.

Het aangepaste vrijstellingsbesluit RO verwijst hiervoor expliciet naar de kwaliteitsregels in het Logiesdecreet rond de opstelling van mobiele verblijven en hun toegelaten toebehoren zoals vooral verwoord in het Exploitatatiebesluit art 19, 9° (zie hoger onder 1.2.1).

Het behoud van deze recente en uniforme rechtszekerheid rond de vrijstelling van bouwvergunning voor mobiele verblijven (tenten, caravans, stacaravans) op alle vergunde kampeerbedrijven is bijzonder cruciaal voor een economisch leefbare kampeersector in Vlaanderen, inclusief voor de aanverwante sector van de stacaravanfabrikanten en -dealers.

1.2.3. Logiesdecreet als paraplu tegen permanente bewoning

Door het logiesdecreet werd - naast de wetgeving RO - een uniforme 'paraplu' opgezet tegen de permanente bewoning op kampeerterreinen gesitueerd in zones bestemd voor verblijfsrecreatie. RECREAD vraagt om deze bescherming te behouden.

De desbetreffende bepaling in het logiesdecreet die permanente bewoning verbiedt (behoudens eigenaar/uitbater en familie + personeel) op straffe van het verlies van de exploitatievergunning heeft over het algemeen goed gewerkt als ontradende maatregel. De dienst Toeristische Vergunningen en de cel Handhaving hebben de desbetreffende bepaling ook strikt gehandhaafd.

Toch blijkt deze 'paraplu' niet altijd waterdicht. Tergend is dat de terreinuitbater soms ongewild het slachtoffer wordt van een conflict tussen enerzijds Vlaamse (logiesdecreet, codex RO) en anderzijds federale wetgeving (betreffende verplichte inschrijving op een gekend adres). Personen worden nog sporadisch door een gemeente ingeschreven op een camping tegen de wil van de uitbater die dan even later geconfronteerd wordt met het dreigende verlies van de exploitatievergunning via een ingebrekestelling door de dienst Vergunningen.

RECREAD vraagt dat de betrokken overheden hun medeverantwoordelijkheid in verband met dit probleem mee opnemen. Zie verder 2.knel- en verbeterpunten.

2. Knelpunten en verbeterpunten

2.1. Vereenvoudigen en stroomlijnen van procedures

Alles kan beter. Zowel het evaluatierapport van het Departement internationaal Vlaanderen als het advies nr. 2014/002 van het Adviescomité signaleren knelpunten inzake procedures. Die knelpunten werden vastgesteld bij de praktische toepassing van het logiesdecreet.

In een aantal gevallen wordt reeds een passende remedie voorgesteld. In andere gevallen wordt enkel een richting van oplossing aangegeven of moeten mogelijke oplossingen nog verkend worden. RECREAD stelt voor om in elk geval behoedzaam en grondig te werk te gaan bij het aanpassen van procedures en termijnen. Daarbij moet steeds uitgegaan worden van de winst aan efficiëntie, zowel voor de toeristische logiesuitbater als voor de overheid, zonder evenwel af te doen aan essentiële principes waarvan het decreet in 2008 uitging.

RECREAD verwijst ook naar advies 2014/002 van het Adviescomité waarin een voorstel tot wijziging van de werking van het adviescomité en van de beroepscommissies is opgenomen. Een en ander werd uitvoerig toegelicht in het advies 2014/002 weergegeven in de bijlage van het Evaluatierapport vanaf pagina 60.

2.2. Bijsturing uitvoeringsbesluiten exploitatie en comfortclassificatie

RECREAD vraagt - via overleg - kleine bijsturingen in de uitvoeringsbesluiten betreffende exploitatienormen en de comfortclassificatie. Daarbij kan een en ander vereenvoudigd worden en ook meer ingespeeld worden op de verantwoordelijkheid van de ondernemer zelf bij het

toepassen van de wetgeving. Niettemin blijft advisering, controle en handhaving in het veld onontbeerlijk om de algemene principes overeind te houden en te bewaken.

2.3. Herstel van de band tussen vergunning en promotie van logies

Het evaluatierapport (DiV) beperkt de knelpunten op het vlak van de promotionele ondersteuning van het vergund logies tot de vaststelling dat de categorie Vakantielogies op vandaag niet beschikt over een eigen comfortclassificatie.

Omdat 'nieuwsoortige' logiesvormen in de praktijk meestal in deze 'restcategorie' terecht kunnen komen ze dus wettelijk niet gepromoot worden door het Agentschap Toerisme Vlaanderen.

Niettegenstaande dit inderdaad een knelpunt is, stelt RECREAD vast dat dit euvel in feite een academisch probleem blijft. Immers, op vandaag is er hoegenaamd geen sprake van enige promotie door het Agentschap Toerisme Vlaanderen, voor gelijk welk vergund en geïnclassificeerd logies. Dit belangrijke structurele probleem werd helaas niet opgenomen in het rapport van het Departement internationaal Vlaanderen.

Nochtans werd, bij het afkondigen van het Toeristisch logiesdecreet, de promotie van het vergund en geïnclassificeerd logies door Toerisme Vlaanderen, voorgehouden als de 'wortel' voor logiesondernemers om te streven naar een vergunning (decreet art 12. par. 8 en Memoire van Toelichting).

RECREAD is ervan overtuigd dat juist het promoten van het vergunde logies de onmisbare drijfkracht is om het raderwerk van het logiesdecreet op gang te houden.

RECREAD vraagt dan ook dat de wetgever sterkere waarborgen inbouwt in het decreet om:

- a. de intrinsieke band tussen de vergunning en de promotie van het vergunde logies een verzekerde uitvoering te geven.
- b. te verzekeren dat het Agentschap Toerisme Vlaanderen haar, in het Besluit van Vlaamse Regering, vastgelegde vertegenwoordiging, in het Adviescomité actief opneemt voor de relevante agendapunten en actief participeert aan het overleg met de vertegenwoordigers van de sector over het promotiebeleid voor de vergunde logies.

2.4. Permanente bewoning: naar een gedeelde verantwoordelijkheid

- RECREAD vraagt dat er een gecoördineerd initiatief genomen wordt met alle betrokken overheden om:
 - a. de betrokken kampeertereinuitbaters beter en bij voorkeur automatisch te kunnen informeren op het moment dat een dergelijke inschrijving gebeurt in plaats van later en indirect door een gebeurlijke ingebrekestelling en opstart van de procedure tot intrekking of schorsing van de exploitatievergunning;

- b. instrumenten te zoeken om de administratieve en juridische lasten van de strijd tegen de permanente bewoning zoveel mogelijk weg te nemen bij de vergunde kampeerterreinitbaters die opereren volgens het logiesdecreet.

Randopmerking bij de problematiek permanente bewoning

RECREAD stelt vast dat sommige provincies (Vlaams-Brabant, Oost-Vlaanderen) initiatieven nemen om sites/kampeerbedrijven in zone verblijfrecreatie met historisch veel permanente bewoning om te vormen tot woonparken voor het zogenaamde ‘*sociaal buitenwonen*’.

RECREAD stelt vast dat deze provinciale plannen geen afdoend ruimtelijk en visueel kwaliteitskader voorschrijven (zoals het logiesdecreet) waardoor dergelijke parken hoe dan ook door het gebrek aan een gecontroleerd kwaliteitskader negatief blijven afstralen op het imago van de vergunde toeristische verblijfsrecreatie. RECREAD is vragende partij voor overleg hierover.

2.5. Atypisch gebruik van logies

Knelpunt 3 in het evaluatierapport heeft het over het zogenaamd atypisch gebruik of ‘dual-use’ van toeristische exploitaties. Het klopt dat een aantal kampeerbedrijven soms tijdelijk logies verschaffen aan buitenlandse of EU-werknemers. Dat doen hotels overigens ook.

Zo ‘atypisch’ zijn sommige door het evaluatierapport vernoemde zaken niet. Het decreet zelf definieert een toerist overigens ook als iemand die in het kader van ‘*beroep of zaken*’ logies huurt.

Art 2. Toerist: elke persoon die zich met het oog op vrijetijdsbesteding, ontspanning, persoonlijke ontwikkeling, beroepsuitoefening of zakelijk contact begeeft naar of verblijft in een andere dan zijn alledaagse leefomgeving.

Voor zover het logiesdecreet zelf en alle andere wetgevingen (bv. sociale wetgeving) gerespecteerd worden, ziet RECREAD geen probleem om werknemers tijdelijk logies te verschaffen. Tijdelijk logies verschaffen is nu eenmaal de aard van een logiesbedrijf. Het is duidelijk dat deze werknemers zich evenwel niet kunnen domiciliëren op een kampeerbedrijf noch er hun hoofdverblijfplaats kunnen vestigen.

2.6. Het toepassingsgebied van het logiesdecreet

RECREAD ziet een probleem in het beperken van het toepassingsgebied van het logiesdecreet tot het betalend logies wanneer gemeenten bijvoorbeeld gratis overnachtingen gedogen/toestaan/organiseren van/voor kampeerautogebruikers op parkings die in feite opereren als illegale kampeerautoterreinen.

Het is volgens RECREAD ook zeer de vraag of het beperken tot het betalend logies niet de deur openzet voor achterpoortjes. Wat met een logiesuitbater die zogezegd 'gratis logies' aanbiedt, maar dan wel andere zaken in de plaats compenserend aanrekent zoals ontbijt, lunch, parking, ... om zo te ontsnappen aan de toepassing van het logiesdecreet?

2.7. Handhaving en administratieve geldboetes

RECREAD stelt vast dat

- a. de boetes voor de kampeersector danig oplopen door de hoogte van het tarief en het lineair toepassen van een tarief dat geldt voor alle sectoren ongeacht het prijsniveau van een logies. Zo kregen in concrete gevallen campings een boete van 10.000 euro en 25.000 euro opgelegd al naar gelang het aantal plaatsen. RECREAD vindt dit wel erg hoge bedragen.
- b. het Departement (DiV) in de praktijk geen gebruik maakt van haar mogelijkheid om op basis van verzachtende omstandigheden een boete te milderen, ook al zijn deze overduidelijk aanwezig, zoals:
 - de uitbater toont aan dat hij/zij meewerkt om de gegeven termijn voor herstel te halen;
 - overmacht om tijdig werken uit te voeren door afhankelijkheid van leveranciers;
 - overmacht om tijdig werken uit te voeren door weersomstandigheden.

Dit gebeurt vermoedelijk omdat de leidende ambtenaar te beducht is om een precedent te scheppen voor dossiers van latere overtreders of beducht is om zich bloot te stellen aan kritiek over het 'arbitraire' karakter van zijn beslissing. Gegeven het onrechtvaardigheidsgevoel dat daarmee gecreëerd wordt, laat dit de uitbaters in kwestie vaak geen andere keus dan toch alle rechtsmiddelen uit te putten. Hiermee belanden we in de feiten toch in het systeem om handhaving voor de rechter te brengen.

Gelet op het bovenstaande vraagt RECREAD aan het parlement om het huidige systeem van de administratieve geldboetes opnieuw in overweging te nemen.

Dirk METSU
Algemeen secretaris
RECREAD, federatie van recreatieondernemers vzw
Anspachlaan 111 bus 4
1000 BRUSSEL

Contact:
dirk.metsu@recread.be
Mobiel: 0497/57.78.73